

til, at Regeringen i Holland, da den forelagde Merindtægtskatten, saa saaledes paa Kommunernes Forhold under de nuværende Tilstande, at den mente det ønskeligt, at en stor Del af Merindtægtskatten blev henlagt til en Fond for Kommuner, som paa Grund af Krigstilstanden var særlig vanskeligt stillede. Paa Grund af Krigstilstanden har vi her i Landet fundet, at der var enkelte Kommuner, som kunde have Krav paa en særlig Understøttelse. Dette er ogsaa Landstinget i Fjor gaaet ind paa for to Kommuners Vedkommende. I Aar foreligger nu det Spørgsmaal, om disse to Arbejderkommuner, som ligger tæt op ad store Byer, ikke er saa ekstraordinært vanskeligt stillede, at Forholdene kunde begrunde dette Tilskud. Jeg kan altsaa baade af Hensyn til Kommunerne og af Hensyn til Indlemmelseskommissionen kun beklage Udvalgsflertallets Ændringsforslag. Det overrasker mig, at man i dette høje Ting viser saa liden Velvillie overfor de Medlemmer i Indlemmelseskommissionen, som sidder der for Sogneraadforeningen, Amsraadsforeningen og Købstadforeningen, og som repræsenterer alle Partier, at det underkender deres Dom i dette Spørgsmaal.

Med Hensyn til det andet Ændringsforslag, som er stillet af to ærede Medlemmer, kan jeg, da Undervisningsministeren ikke er til Stede, kun sige at jeg antager, at han med Hensyn til dette Forslag vilde henvise til sine tidligere Udtalelser. Det ærede Medlem, som er Ordfører for Venstre, fremkom imidlertid med nogle Bemærkninger om dette Forslags Skæbne, hvis det vendte tilbage til Folketinget, hvorom jeg synes, det vilde være rigtigt at sige enkelte Ting. Det ærede Medlem troede ikke, at det ærede Medlem fra Aarhus (Harald Jensen) havde nogen Grund til at mene, at Folketinget skulde ville slutte sig til Forslaget, hvis det igen kom ned i Folketinget. Det kan jo godt være, at man i Folketinget vilde stille sig paa samme Standpunkt som tidligere, i og for sig kunde jeg ønske, at dette vilde ske, skønt Afstemningen viste jo, at Stemmerne overfor denne Sag stod temmelig nær ved hinanden. Det var ikke et Parti alene, der stemte for dette Forslag, men faktisk to hele Partier, idet alle Medlemmerne af det konservative Folkeparti og af det socialdemokratiske Parti og desuden nogle af de andre Partier stemte for det. Altsaa, ikke blot den Omstændighed, at Afstemningstallene laa nær ved hinanden, kunde give det ærede Medlem fra Aarhus Anledning til at tænke sig, at en

ændret Afstemning kunde finde Sted i Folketinget, naar man, som Ordføreren anbefalede, stemte de to Forslag ud, som Folketinget havde stemt for, da det var dernede sidst. Og naar nu Lovforslaget vender tilbage med disse to Forslag stemt ud, saa maa det ærede Medlem altsaa vente een af to Ting, enten at Folketinget opretholder Afstemningen eller accepterer det Standpunkt, Landstinget har taget op. Med det andet Ændringsforslag kan akkurat det samme tænkes at finde Sted, at Folketinget enten fastholder sit Standpunkt eller accepterer det, Landstinget har vedtaget. Jeg for mit Vedkommende vilde tro, at hvis det ærede Flertals Holdning overfor de to Ændringsforslag ikke fører til, at man rejser Spørgsmaalet om at føre Sagen videre til Fællesudvalg og saa fremdeles, saa tror jeg heller ikke, at det andet Forslag gør det. Jeg tror derfor ikke, at det ærede Medlems Argumenter mod at føre det frem er politisk berettigede. Jeg maatte selvfølgelig ubetinget ønske, at man fulgte det oprindelige Standpunkt, saaledes som det ærede Medlem fra København og det ærede Medlem fra Aarhus har udtrykt det, saaledes at man gennemførte Tillægsbevillingslovforslaget uforandret, et Standpunkt, som jeg til min Glæde ser, at et Medlem af den ærede Ordførers Parti (Frandsen) har taget, men naar dette ikke sker, kan jeg ikke se, hvad det er, der begrunder, at det ærede Medlem tror paa, at Folketinget mere skulde være villigt til at rejse Strid overfor Landstingets Standpunkt med Hensyn til den ene Sag end med Hensyn til den anden.

Ordføreren (J. Pedersen): Jeg opfattede Indenrigsministeren som talende paa Undervisningsministerens Vegne og saaledes, at han havde den Opfattelse, at Undervisningsministeren vilde henholde sig til sine tidligere Udtalelser; det vil altsaa sige: fraraade dette Forslags Vedtagelse. Jeg ved ikke, om den højtærede Indenrigsminister i den Henseende deler Undervisningsministerens Opfattelse, at han ogsaa paa hans Vegne kan fraraade dette Forslags Vedtagelse.

Den højtærede Minister lagde megen Vægt paa, at disse Tilskud til Kommunerne var enstemmigt anbefalede af Indlemmelseskommissionen, for at bruge et kort Udtryk, og mente, at det var noget mindre hensynsfuldt, mod denne Kommission ikke at tage Hensyn til en saadan Henstilling, men jeg vil gøre opmærksom